

گزارشی از عقاید النساء

محمدعلی سلطانی

که به خط نستعلیق می باشد و در سال (۱۲۹۳ق) پس از ۱۳۸ سال از درگذشت مؤلف چاپ شده است، کتاب به طور قطع به

۱. از این کتاب چندین نسخه خطی در کتابخانه های جهان وجود دارد: یک) نسخه ای از آن در کتابخانه گنج دانش پاکستان وجود دارد که مشخصات آن به شرح زیر است: خط نستعلیق خوش، عبدالله، که حسب فرمان شاهزاده نصرالله خان در تاریخ بکشنبه ۱۷ ذیقعده ۱۳۰۷هـ.ق) نوشته شده است. شائزده باب و یک خاتمه دارد، ۴۱ صفحه و عنوان و نشان شنگرف.

آقای احمد متزوی در جلد دوم نسخه های خطی کتابخانه گنج دانش، ذیل نسخه شماره ۱۲۲۶، این نسخه را دارای یک مقدمه و نوزده باب و یک خاتمه معروفی می کند؛ ولی در هنگام بادکرد از عنوانین باب ها تنها از شائزده باب و یک خاتمه باد می کند و باب های شش، هفده و هیجده را نمی آورد.

دو) نسخه ای دیگر از آن در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران است (فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران ۱۲/۲۸۰۴، شماره ۲۸۲۵).

مشخصات نسخه به شرح زیر است:

شکسته نستعلیق، سده ۱۲، عنوان شنگرف، جدول زرو لاجورد.

۱۳ س ۱۹، ۱۴×۸، ۱۲×۸۴، کاغذ فرنگی، جلد مقوای.

آقای متزوی در معرفی این نسخه همان عبارت های نسخه کتابخانه گنج دانش را می آورد؛ با این تفاوت که در این نسخه نام همه باب های نوزده گانه و خاتمه آن را می آورد. باب ششم که در معرفی نسخه گنج دانش افتاده بود، در این نسخه با عنوان «در بیان زاییدن زائو» آمده است و باب هفدهم درباره «اوقات صیغه خواندن خواهرخواندگی» و باب هجدهم «در خواهرخواندگی بی دیدن یکدیگر» می باشد. آقای متزوی در پایان معرفی این نسخه می افزاید که در چاپ سنگی تهران در مطبوعه علمی، شائزده باب و یک مقدمه است. آغاز نسخه دانشگاه تهران افاده گی دارد و پنین شروع می شود: ... باشندیا شور را امین نداند که مبادا چون زن به حمام [برود] ...

س) نسخه کتابخانه سپهسالار که تحت شماره ۲۹۱۳ به شرح زیر معرفی <

مؤلف کلثوم نه

کتاب کلثوم نه یا «عقاید النساء»^۱ از جمله کتب مشهور و پرآوازه در ادبیات عامیانه ایران می باشد که دست کم شش بار تاکنون نشر یافته است. علی رغم شهرت کتاب نویسنده آن به طور قطع مشخص نیست. پاره ای از نویسنده آن را از آثار آقا جمال الدین محمد بن حسین بن محمد خوانساری مشهور به آقا جمال خوانساری^۲ محدث، اصولی، حکیم، متکلم و فقیه مورد اقبال عامه عصر صفوی می دانند که افرون بر فضایل علمی و اقبال مردمی از روحیه ای شاد، بذله گو و نکره سنج برخوردار بود. شیخ آغا بزرگ درباره این کتاب می نویسد:

کلثوم نه یکی از چهار فقیه خیالی است که به خاطر جلالت و بزرگی او کتاب به نامش نامگذاری شده است.

کتابی شریف و رمانی انتقادی، لطیف و خنده آور می باشد. در این کتاب پایه مذاهب چهارگانه و بی پایگی پاره ای از نظریه های متناول بین مردم تشریح شده است. و بسیاری از بدعت هایی را که نابه جابه دین نسبت داده می شود بیان داشته است. این کتاب از آن آقا جمال الدین فرزند آقا حسین خوانساری (درگذشته ۱۱۲۵ق) است و چاپ شده است.^۳

وی در ذیل عنوان «عقاید النساء» از دو کتاب به همین نام یاد می کند و توضیح ویژه ای ارائه نمی دهد. یکی از این دورا از آثار میرزا اشرف، و دیگری را از آثار آقا حسین خوانساری می داند، و وعده طرح آن در ذیل عنوان کلثوم نه را می دهد. پس داست که انتساب آن به آقا حسین خوانساری در آنچه که بعداً درباره «کلثوم نه» آورده است، ناهمانگ می باشد. در آغاز چاپ سنگی آن

روش بحث متدلول بین فقیهان است که معمولاً در هر موضوعی آرای گوناگون را گاه با نقد آرا و زمانی بدون نقد آن می آورند. از سوی دیگر مؤلف محتوای کتاب را در همه موارد آداب و مراسم وحی شده از شیطان فرض نکرده است و حتی در بعضی از چاپ‌ها نامی از شیطان برده نشده است؛ بلکه مجموعه‌ای از آرای خرافی موجود بین زنان است. همچنین جای دادن کتاب در حوزه هزلیات شاید چندان مناسب نباشد. مؤلف در مقام هزل گویی نبوده است، بلکه گزارشی از باورهای موجود بین مردم زمانه خود را تقریر کرده است؛ گرچه محتوای آن امر و ز برای بسیاری از خوانندگان و برای افراد تیزبینی چون آقا جمال خوانساری در عصر خود هزل بنماید. به هر روی کتاب بازگوکننده عقاید و باورهای موجود جامعه آن روز است و با هزل که به قصد مطابیه و تفریج خاطر^۸ نگاشته می‌شود، بسیار متفاوت است. به نظر می‌رسد در این باره دیدگاه مرحوم جلال الدین همایی و صادق هدایت به واقع نزدیک‌تر باشد.

آقای همایی می‌نویسد:

از جمله مؤلفاتی که بالسبه مشتمل بر روح انتقادی

آقا جمال نسبت داده شده است، و با این عبارت آغاز می‌شود: کتاب کلثوم نه من تأیفات آقا جمال خوانساری رحمة الله.^۵ میرزا محمد باقر خوانساری مؤلف روضات الجنات از انتساب آن به حاج آقا حسین خوانساری و به پرسش جمال الدین خوانساری یاد می‌کند و در پایان سخنش انتساب آن را به آقا جمال خوانساری -با توجه به طبع طریف و لطیف‌وی- تقویت می‌کند. وی می‌نویسد:

ومما قد ينسب اليه ام الى ولده الاآقا جمال الدين كتاب الهزل الفارسي المعروف به «الكلثوم نه» المكتوب على حذو خلافيات الفقهاء في جملة من مراسيم الأجراء والنسوان على حسب مافرض استباطه لأربع من قدماء علمائهن من ترجمة وحي الشيطان ولم يبعد ذلك اياضاً وخصوصاً من لطائف طبع ولده المشهور هذا؛ يعني : از چیزهایی که به آقا حسین خوانساری یا به پرسش آقا جمال نسبت داده می‌شود، کتاب هزل معروف به نه کلثوم است که به شیوه اختلافات فقیهان درباره مراسم اویاش و زنان برپایه استباط چهار تن از زنان کهنسال از وحی شیطانی نوشته شده است و این انتساب بعید نیست؛ به خصوص از لطیف طبعی مشهور فرزندش آقا جمال خوانساری.^۶

دکتر محمد معین درباره کتاب کلثوم نه می‌نویسد: کتابی است به فارسی در هزل و موضوع آن مقابله اختلافات نقهاست و از جمله از رسوم و آداب اویاش و زنان بحث می‌کند. مؤلف فرض کرده است که این مراسم و آداب وحی شیطان است. بعید نیست این کتاب هزل، که تأییف آن را به آقا حسین خوانساری نسبت می‌دهند از لطایف طبع پرسش آقا جمال الدین باشد. آقا حسین از دانشمندان علوم دینی و ادبی بود و از جمله شاگردانش میرداماد است.^۷

به نظر می‌رسد نظریه آقای دکتر محمد معین در تعیین موضوع کتاب که آن را اختلافات فقهاء دانسته و نیز فرضی را که به مؤلف نسبت داده است، چندان مفروض به دقت نباشد. موضوع کتاب، اختلافات فقهاء نیست؛ بلکه روش بحث به

- > شده است (فهرست کتابخانه سپهسالار ۵/۴۴۲): ش ۱۲ دفتر، ۲۷۰ صفحه که همان یک صفحه آغاز کتاب است، و پس از آن تا ۸۲ صفحه سفید می‌باشد. سپس رساله این است در «لطایف درباره زنان» به زبان عربی.
۱. خانبابا مشار در فهرست کتاب‌های چاپ‌های فارسی (۴۱۰۰/۴) سه چاپ آن را به شرح زیر معرفی کرده است:
- چاپ سنگی، خشتی ۲۲ صفحه؛ چاپ اصفهان ۱۳۵۲ هـ. ق، سنگی، جیبی، ۳۱ ص؛ چاپ ایران، ۱۳۱۰، سنگی، جیبی، ۳۱ ص.
- افزون بر این سه چاپ، یک چاپ سنگی در تاریخ ۱۲۶۳ در ۲۸ صفحه انجام گرفته است. چاپ سنگی دیگری در مشهد از آن به عمل آمده است. چاپ حروفی با طرح های از بیرون اسیدی پور از سوی انتشارات مروارید در سال ۱۳۵۶ در تهران نشر یافته است که متن آن با نسخه های دیگر اختلاف فاحش دارد و چاپی مصحح توسط محمود کثیرایی در سال ۱۳۴۹ نشر یافت.
۲. شرح حال آقا جمال را می‌توانید در منیع زیر بخوانید: دایره‌المعارف بزرگ اسلامی، جلد سوم، ذیل آقا جمال خوانساری.
۳. للریعت الی تصانیف الشیعه، ج ۱۸، ص ۱۱۲.
۴. همان، ج ۱۵، ص ۲۸۶.
۵. روضات الجنات، ج ۲، ص ۳۷۵، میرزا محمد باقر خوانساری، قم، مکتبه اسماعیلیان، چاپ اول.
۶. فرهنگ معین، بخش اعلام.
۷. راجه الصدور، ص ۶۳، راوندی، به کوشش محمد لاھوری. «و آخر ختم بزم‌پساحکی چند و هزلیات کنم تا متصفحان این کتاب بدان نفرجه کنند».

ناقص از گفتار مرحوم میرزا محمد باقر خوانساری صاحب روضات الجنات گرفته است.

و همان اشتباهات موجود در گزارش روپاوه الجنات را آقای دکتر معین نیز تکرار کردندا باین تفاوت که در روپاوه الجنات تأکید شده است کتاب بر روش خلافیات فقیهان نوشته شده است و این سخن کاملاً درست است. لکن مؤلف روپاوه الجنات سه نکته را صحیح گزارش نکرده است نخست آن که فقیهان کتاب کلثوم نه پنج نفر هستند و نه چهار نفر و همین اشتباه به دیگر نوشته های نیز راه یافته است و دو دیگر آن که فرض تفسیر وحی شیطان را مؤلف کتاب کلثوم نه در همه موارد یاد آور نشده است و سه دیگر آن که کتاب درباره خلافیات زنان خرافی می باشد و ربطی به باورهای اویا ش و اجامره ندارد و این اشتباه گویا از همین منبع به فرهنگ معین راه یافته است.

آقای علی اکبر دهخدا کتاب نه کلثوم را ضمن آن که در نقد خرافات می شمارد، آن را فکاهی نیز می داند و می نویسد:

کلثوم نه در کتابی به همین نام تألیف آقا باقر خوانساری که نکاهی و در نقد خرافات است. کلثوم نه بابی بی شاه زینت و دده بزم آرا و باجی یاسمن مثل اعلای معتقدان به اوهم و خرافات زنانه اند.^{۱۲}

کلام دهخدا درباره مؤلف کتاب به حتم سهو القلم می باشد؛ چنان که یاد کرد از چهار نفر به عنوان مثل اعلای معتقدان به او هام و خرافات زنانه در کتاب کلثوم نه درست نیست و فرد پنجم که «حاله جان آغا» باشد از قلم افتداد است.

تازمانی که از انتساب کتاب به غیر از آقا جمال خوانساری، سخنی در گزارش های مورخان نیست، نمی توان انتساب قطعی آن را به آقا جمال مسدود دانست؛ به ویژه آنکه برای تردیدهای نقل شده در خصوص این انتساب توجیه های اخلاقی می توان تصور کرد. زیرا محتوای کتاب به گونه ای است که نگارش آن از دید مورخان و شرح حال نویسان برای فقیهانی چون آقا جمال الدین خوانساری دون شان است؛ اما نوع نگارش کتاب و

^۹. تاریخ ادبیات ایران، ص ۳۵، جلال الدین همایی، انتشارات کتابفروشی فروضی، چاپ سوم.

^{۱۰}. ترجمه کتاب مقاید النساء یا کلثوم نه به انگلیسی در سال ۱۸۳۲ میلادی در لندن توسط ج. اتنکینسن Atkinson J. نشر یافت و در سال ۱۸۸۱ در پاریس به زبان فرانسه به همت J. Thonnelier ترجمه و چاپ شده و ترجمه ترکی آن در تبریز توسط زینب پاشا نشر شد.

^{۱۱}. نیرنگستان، مقدمه ص ۲۶، چاپ امیرکبیر، چاپ سوم، ۱۳۴۲، صادق هدایت.

^{۱۲}. لغت نامه دعهدنا، ذیل کلثوم نه.

است کتاب موش و گربه عبید زاکانی و کلثوم نه آقا جمال خوانساری را باید شناخت. اولی زهد ریاضی و صید عوام و دومی حرف های زنانه و مسلک نسوان را در حقیقت نقد کرده است.^۹

صادق هدایت هم چنین نظری دارد:

تنهای اکتابی که می شود گفت راجع به آداب و رسوم عوام نوشته شده همان کتاب معروف کلثوم نه تالیف آقا جمال خوانساری است که به زبان های خارجه هم ترجمه شده^{۱۰} و فارسی آن در دسترس همه می باشد؛ اگرچه بعضی از مطالب آن اغراق آمیز به نظر می آید، زیرا باید فراموش کرد که بیشتر این عادات و خرافات امروزه منسوخ شده و ازین رفته است و چیزی که قابل توجه است حتی پسرزن ها هم آن را با نظر تمسخر تلقی می کنند.

... امروزه در همه ممالک متعدد دسته ای از دانشمندان خرافات هم ملل دنیا را از ممالک متعدد گرفته تا قابیل وحشی آفریقا و استرالیا جمع آوری کرده اند و تشکیل صدھا اکتاب را می دهد. چنان که پس از مقایسه و تطبیق آن ها با یکدیگر یک رشته علم تازه به وجود آمده که دانش عوام یا «فلکلر» می نامند که در اغلب علوم مخصوصاً روانشناسی و تجزیه روح و تاریخ تمدن و تاریخ مذاهب و غیره طرف توجه علماء می باشد؛ ولی جای تعجب است که تاکنون آداب، رسوم و اعتقادات عوام ایران جداگانه جمع آوری نشده بود، به استثنای مختصرا در کلثوم نه و آنچه دیده می شود عبارت از بعضی خرافات است که مسافران اروپایی دروغ یا راست در کتاب های خودشان ضبط کرده اند.^{۱۱}

محتوای کتاب کلثوم نه یا عقاید النساء با دیدگاه جلال همایی و صادق هدایت همخوانی بیشتری دارد و در واقع نقد غیر مستقیم حرف های زنانه و مسلک بانوان و به طور مستقیم گردآوری و پژوهش در دانش عوام یا همان «فلکلر» می باشد. ارزش و اهمیت کتاب هم از این زاویه است، نه هزل یا مطایه ای که به نظر دکتر معین رسیده بود.

گویا دکتر معین نظریه خود را درباره کتاب کلثوم نه بطور

نگاهی به کتاب کلثوم نه

کتاب کلثوم نه با عقاید النساء از جمله کتاب‌های ارزشمندو قابل توجه است و قطع نظر از صحت و عدم صحت انتساب آن به آقا جمال خوانساری از نظر مطالعات جامعه شناختی تاریخی حائز اهمیت فراوان می‌باشد، و برای پژوهش درباره جامعه بسته زنان عصر صفوی منبع مفیدی است. ارزش‌های موردن تأکید آنان، دغدغه‌ها و نگرانی‌های خانوادگی، دلواسپی‌ها و مشغله‌های ذهنی آنان، برداشت‌های ذینتی، تلقی آنان از طبقات جامعه و ده‌ها موضوع قابل مطالعه را می‌توان در کتاب کلثوم نه جست:

در آغاز بحث مؤلف تأکید می‌کند که ملاک اعتبار و ارزش از دیدبانوان عصر خود، کهن‌سالی و خرفتی افراد است و جوان‌ترها باید آداب زندگی خود را از آنان یاموزند:

بدان که هر زنی که سنی داشته باشد و پیری و خرافت او را دریافته باشد، دیگران به افعال او و ثوّق تمام دارند و هر زنی که خلاف فرموده ایشان کند آئم و گنهکار می‌باشد.^{۱۶}

بلای اعتماد بدون چون و چرا به گفتار کهن‌سالان و منع اخلاقی اندیشیدن از چند و چون در گفتار آنان هنوز هم در جامعه وجود دارد و حتی اختصاص به جامعه بانوان ندارد. در هم امیختگی دو مقوله حرمت گذاری به پیران و کهن‌سالان و قبول آرا و افکار آنان همواره موجب پیش گیری از رشد اندیشه بوده است. علی رغم آنکه در دوران پیری و فرتوّتی قدرت تفکر و خلاقیت اندیشه انسانی رو به افول می‌گذارد، در جوامع شرقی دیدگاه این قبلی افراد متندیت پیدا می‌کند و تفکر و اندیشه

۱۳. روضات الجنات، ج ۲، ص ۲۷۵.

۱۴. درباره گسترش خرافه روزگار صفویه می‌توان به مرجع زیر نگاه کرد: سفرنامه شاردن جلد چهارم.

۱۵. عباس اقبال آشیانی در کتاب تاریخ مفصل ایران، ص ۶۹۹، درباره شاه سلیمان [صفی میرزا] و تربیت زنانه وی می‌نویسد: «صفی میرزا که عمر خود را در حرم‌سرای زنان و خواجه سرایان گذرانده و بدون تربیت و تحصیل به اخلاق زنانه بار آمده بود، یکی از بدترین سلاطین صفوی است؛ چه هم بسیار ضعیف النفس و عیاش بود و هم مصاحبیت با زنان و خواجه سرایان و استشاره ایشان را بر اداره امور ملکی و شنیدن رجال کار آگاه ترجیح می‌نماد».

محمد‌هاشم اصف در کتاب رسم التواریخ ص ۱۰۶ به بعد، گزارش مفصلی از خوی زنانه و شیوه رفتار ابلهانه این پادشاه نقل می‌کند که مایه شرمساری است.

۱۶. عقاید النساء، مقدمه. با توجه به در دسترس نبودن چاپ خاصی از کتاب و کوتاه بودن باب‌ها آدرس نقل قول هارا براساس باب بندی کتاب ذکر خواهیم کرد.

به ویژه اصطلاحات به کار گرفته در آن، حکایت از آن دارد که نویسنده بر اصطلاحات رایج بین کتب فقه‌ها تسلط کامل داشته است. اگر این احتمال را درست بدانیم تصور «دون شان» تا حدودی مرتفع می‌شود. در این صورت در برابر استهار انتساب کتاب به آقا جمال خوانساری باید دلیل‌های قوی و مستندی وجود داشته باشد که چنین انتسابی را نفی کند. اگر بر این توضیح چند نکته دیگر افزوده شود، احتمال نگارش کتاب توسط آقا جمال خوانساری تقویت خواهد گشت: نخست آن که آقا جمال فقیهی مردمی و بسیار پر رفت و آمد با توده مردم بود. از آرا و عقاید جاری میان مردم اطلاع داشت و نسبت به وجود خرافه و عادات‌های بی‌پایه در بین مردم آگاه بود. در این معاشرت‌ها خود را در چهارچوب تشریفات و تعارفات متدالوں اسیر نمی‌کرد و با خواص و عوام به ظرافت گویی و مزاح می‌پرداخت. صاحب روضات الجنات می‌نویسد:

وبروى من لطائف طبعة المقدىس ايضاً شىء كثير بال بالنسبة الى الخواص والعمام بحيث لا يتحملها امثال هذه العجاله فليراجع المحاوله اياها الى كتب الشواريخ الفارسية التي كتبت فى ذلك الزمان؛ يعني: از لطائف پاك وى چيزهای فراوانی نسبت به خواص و عوام نقل می‌شود که در این فرصنت جای نقل آنها نیست و علاقه‌مندان می‌توانند به كتاب های تاریخی به زبان فارسی که در آن روزگار نگاشته شده مراجعه کنند.^{۱۷}

دو دیگر آنکه آقا جمال خوانساری در روزگاری می‌زیست که خرافه و خرافه گرایی گسترش فراوان داشت.^{۱۸} پادشاه وقت همچون پدرش شاه سلیمان - تاریز تاجگذاری در حرم‌سرای در بین زنان بود، نه در جمع سیاستمداران و گردانندگان کشور. تربیت زنانه پادشاه و سلطه فراوان حرم‌سرای در امور کشورداری، زمینه گسترش عقاید بانوان را مساعد کرده بود.^{۱۹} نگارش کتابی که بیانگر عقاید خرافی رایج بانوان باشد، نه تنها از شأن یک فقیه آگاه نمی‌کاهد که بیانگر تیز هوشی و مبارزه وی علیه خرافه و در نهایت سیاست فرهنگی وقت از طریق استهزای آن است.

می تواند گویای سخت گیری آنان در محیط خانه و تحديد بسیار در روابط زن با خویشان اش باشد. شاید محیط ناسالم آن روز و به ویژه فور می گساران هر زه گرد و روپیان مالیات ده، مردان خانواده دار را به حدی دلوپس نامنی می کرد که کترول بیش از حد و تحديد زیاد آنان را راهی برای سالم ماندن خانواده خود تلقی می کردند. تلاش حاکمان صفویه برای ارائه چهره مذهبی از خود از طریق فرامین ویژه برای رفت و آمد زنان، از قبیل مخالفت از خروج بدون اذن شوهر، منوع بودن مشارکت زنان در نمایش های میدانی، به این بدینی ها دامن می زند.

ب) دغدغه ازدواج

از جمله دغدغه های زنان و دختران در عصر کلثوم نه، موضوع ازدواج و به بخت رفتن آنان است. این دغدغه در بسیاری از باورهای کلثوم نه خود را نشان می دهد: از قبیل روزه مرنضی علی، رفتن به بالای مناره برنجی و شکستن گردو، ابریشم سبز به سوزن کردن و در لباس عروس دوختن و دهها اعمال و رفتار دیگر.

اعمال ویژه مناره برنجی را که مؤلف کتاب کلثوم نه به عنوان یکی از باورهای زنان آن روز اصفهان برای یافتن شوهر نقل کرده است، شاردن سیاح فرانسوی نیز در سفرنامه خود با تفصیل کامل آورده است. همگونی این دو گزارش افزون بر آن که نگارش کتاب کلثوم نه را در عصر صفوی تأیید می کند، تسلط مؤلف آن به عقاید جاری بین زنان را نیز می رساند. شاردن درباره این مناره و چگونگی توصل زنان عصر صفوی را چنین گزارش کرده است:

«مناره این مسجد [مسجد محله سید احمدیان] مناره ته برنجی نام دارد زیرا پایین آن را از صفحات برنجی پوشانده اند. زنان تازه شوی کرده و زنان سترون به این مسجد اعتقاد زیاد دارند و در این جام رسمی کاملاً خرافی و موهوم و خنده آور به جا می آورند.

۱۷. شاردن در سفرنامه خود «جلد اول، ص ۴۲۹ و جلد چهارم، ص ۱۴۷۲، ترجمه اقبال یغمایی، انتشارات طوس» از وجود چهارده هزار روپی ثبت نام شده را در اصفهان خبر می دهد که به پادشاه وقت مالیات می پرداختند.

۱۸. شاه عباس صفوی برای حلیت مالیات های به دست آمده از محل های بدنام و انواع اعمال خلاف شرع که از آن ها مالیات های هنگفتی به دست می آورد راهی شرعی تراشیده بود. وی دستور داده بود این پول ها صرف خرید روغن چراغ و نظایر آن شود، تا از طریق سوختن حلال گردد و منفعت محله داشته باشد. سفرنامه ساتسون، ص ۱۳۶، به نقل از کیهان اندیشه، شماره ۸۲، مقاله امر به معروف و نهی از منکر در دوره صفوی.

جوان ترها و حتی کامل مردها در برابر آن محکوم به بطلان و بی اعتباری می شود.

در دیدگاه دینی حرمت گذاری کهنسالان یک نگرش اخلاقی- عاطفی است و هرگز به مفهوم اعتبار بخشی به آرای آنان در برابر نوادرنشی جوانان نیست. توجه پامبر اکرم به جوان ترها و سیاست عملی وی در سپردن مدیریت ها به جوانان و اعتنا به آرای آنان به گونه ای مبارزه با سیستم شیخوخیت جاهلی عربستان بود. سیاستی که پیش از جا افتادن، در سقیفه بنی ساعدة در برابر سیستم جاهل شیخوخیت شکست خورد.

کلثوم نه و دغدغه های زنان

(الف) دلوپسی از شوهران

کتاب کلثوم نه دغدغه و دلوپسی همیشگی زنان و بی اعتمادی آنان به شوهرانشان را بیان می کند و فقدان روابط سالم خانوادگی وجود اختلاف بین زن و شوهر در جامعه آن روز را که مسأله ای جدی بود، گزارش می کند.

گزارش سورخان از شیوع روابط جنسی خارج از سیستم زناشویی در عصر صفوی به خوبی دلیل بی اعتمادی و دغدغه زنان شوهردار را بیان می کند.^{۱۷} ایجاد قوانین جزایی سخت، جستجو برای یافتن محمل شرعی برای حلیت در آمدهای نامشروع از روابط جنسی و غیره،^{۱۸} صدور اعلامیه های شداد و غلاظ و دهها شاهد و سند دیگر که همه بیان گر فساد گسترده و روابط نامشروع خارج از برنامه زناشویی است، می تواند ترس و واهمه زنان شوهردار را توجیه کند و زمینه لازم برای پیدایش باورهای خرافی و اعتقادات دینی ساختگی - از قبیل آنچه که از کتاب کلثوم نه آورده شد - را به وجود آورد.

گزارش های کتاب کلثوم نه در خصوص روابط خانوادگی بیان گر نوعی سخت گیری از سوی مردان نسبت به زنان است. گسترش باورهایی از قبیل سقوط غسل در مواردی که مرد اجرت حمام زن را پسردازد و یا برای وی «فوطه» نو نخریده باشد، می تواند نمایی از سخت گیری های اقتصادی مردان نسبت به زنان باشد و سقوط و جоб نماز در زمانی که زن در حمام فرصتی برای شکایت از شوهر خویش نزد خویشان خود پیدا کند

فروختن گریزند فعل حرامی کرده خواهند بود و دده بزم آرا گفته از آن که بزازی می‌کند بگریزند مکروه است و این قول نزد علماً خالی از ضعف نیست و کلثوم نه گفته که از کهنه‌چی نیز نباید گریخت و بعضی از علماً کاهو فروش و دلاله و سنگ فروش [منظور سنگ پافروش] را داخل کرده‌اند و نزد فقیر صحیح نیست.

از این گزارش به خوبی پیداست که مردم دونوع زندگی کاملاً متفاوتی داشتند: زندگی عادی و روزمره که در آن اختلاط با توده مردم حرام تلقی نمی‌شد. در این زندگی ظواهر شرع رعایت نمی‌گشت و مردم بسیار خودمانی بودند. نوع دیگر زندگی بود که افراد جامعه با متولیان دین داشتند؛ در این زندگی دستورات شرعی لازم‌الاجرا بود و کسی از انجام آن سر باز نمی‌زد.

شرایطی از این دست گرچه ممکن است در آغاز دوزیستی مبتنی بر ترس و یارود را بایستی باشد، ولی پس از گذر زمان تبدیل به نوعی باور می‌گردد و اگر در بین طبقاتی بسته از قبیل زنان عصر صفوی اتفاق افتاده باشد، شکل باورهای دینی پیدا می‌کند. گزارش مؤلف کتاب نه کلثوم به طور کامل بیانگر وجود چنان شرایط زندگی در عصر صفوی است.

خرافه‌گویی

در کتاب کلثوم نه گزارش بسیاری از خرافات و باورهای عوامانه آمده است. زنان عصر صفوی در بسیاری از اعمال و رفتارهای روزانه خود تحت تأثیر خرافه و باورهای خرافی بودند. اعتقاد به وجود آل و تأثیر آن در زندگی زائو و چگونگی دفع آن، تأثیر تعویذات و چگونگی پیش‌گیری از چشم‌زنم، زمان ورود و خروج مهمان، آداب دعا کردن، مفاهیم و معانی موجود در هدایا و ده‌ها مورد دیگر از جمله باورهای خرافی عصر صفوی است که کتاب کلثوم نه آن را گزارش کرده است.

مطالعه و بررسی کتاب کلثوم نه و تطبیق آن با گزارش‌ها و استناد تاریخی آن عصر، جهت شناسایی زندگی توده مردم برای پژوهشگران بسیار مغتنم است و باید این کتاب که سال‌های سال به خاطر موضوع آن از سوی محققان مورد بی‌مهری قرار گرفته است، بار دیگر مورد توجه قرار گیرد و تحقیق شایسته بر روی آن انجام گیرد.

بدین سان که بستگان زن عقیم پس از این که چادرش را بر سرش افکنند افسار اسی را به سرشن می‌بندند و به مسجد می‌آورند در دستس زن یک جاروی نو و یک ظرف سفالین نو پر از گرد و سر زن را بدین صورت بر فراز مناره ته برجی می‌برند او به هنگام بالا رفتن باید روی هر پله یک گردو بشکند مغزش را در ظرف سفالین و پوستش را روی همان پله بربیزد و در وقت پایین آمدن از فراز مناره یکایک پله هارا جارو کند و پس از این که فرود آمد جارو و ظرف را به محراب مسجد می‌برد. مغز گردوها را با کشمش مخلوط می‌کند و در گوشه چادر خوش جامی دهد و به سوی خانه روان می‌شود در راه به مردانی که می‌رسد و از آها خوشش می‌آید از آن گردو و کشمش تعارف و خواهش می‌کند که آن را بخورد زنان ستر و نهادن بر این باورند که اجرای این مراسم ... شفابخش نازلی است».^{۱۹}

رواج مذهب روینانی

پادشاهان صفوی برای جلب نظر مردم و استحکام پایه‌های حکومت خود تلاش می‌کردند ظواهر شرع را گسترش دهند. گرچه این تلاش‌ها در خیلی موارد با عملکرد فردی آنان هماهنگی نداشت، اما به مرور فرهنگی را پدید آورد که می‌توان از آن به نفاق دینی تعبیر کرد. بی‌بند و باری‌های به دور از چشم ناظران اجرای احکام شرعی، گسترش حیل و کلاه‌های شرعی، رفتارهایی از این دست را بسیاری از مورخان صفوی گزارش کرده‌اند. کتاب کلثوم نه بازتاب این جو فکری را در رفتار و عقاید زنان عصر صفوی به خوبی نشان می‌دهد. ولی در خصوص محرم و نامحرم‌ها می‌نویسد:

بدان که کسانی که نامحرمند مندیل به سرند هر چند طفل باشد و کلثوم نه گفته که اگر مندیل به سر سواره باشد حرمتش بیشتر است و از این بدتر طالب‌العلم‌اند [طالبان علم] هر چند کلاه به سر باشند که گریختن از ایشان واجب است و دده بزم آرا گفته که هر طالب علمی که فضلش بیشتر و خدا بهتر شناسد حرمتش بیشتر است. اما آنانی که محرمند نقاره‌چی و سبزی فروش و بلبلی فروش و لیو فروش و عدس فروش و زردک فروش و بهدی که در خانها کلاه کهنه و قبا کهنه می‌گوید [دوره گرد یهودی که لباس کهنه می‌خرد] و کلویند فروش و عمله و کلاه به سر هر که باشد بغیر طالب علم که گریختن از ایشان واجب است و دده بزم آرا و باجی یاسمن را اعتقاد آن است که [اگر از] بهدی مذکوره در وقت زریفت